

og Evne til at arbejde sammen. Hvis der ikke havde været andet Motiv til at fremsætte et Lovforslag end det, at to Personer havde vanskeligt ved at arbejde sammen, havde det selvfølgelig været for ringe et Motiv, og jeg har heller ikke, hverken i Dag eller tidligere, begrundet Lovforslagets Fremkomst dermed. Men jeg har gjort opmærksom paa, at ved Udarbejdelsen af det Reglement, det ved Lov af 1908 § 24 er paalagt Ministeren at udarbejde om Forretningsforholdet mellem Handelschefen og den administrerende Direktør, har det vist sig umuligt at trække en Grænse mellem Handel og Administration, fordi de gribe saaledes ind i hinanden, at det ikke lader sig gøre at sige: Det ene hører under Handelschefen, det andet under den administrerende Direktør. Det er de Erfaringer, der for mig have været de afgørende, og jeg har i saa Henseende ikke taget Hensyn til, om de forskellige Personer arbejdede mere eller mindre godt sammen. Det er en Selvfølge, at de skulle arbejde sammen. Der er ikke Tale om at tage personlige Hensyn i saa Henseende.

Det ærede Medlem henviste endelig til de Betæneligheder, en tidligere Kultusminister ved Behandlingen i Landstinget har udtalt ved Henlæggelsen af Kirke- og Skolesagerne under Direktøren. Jeg maa maaske henvise til, hvad jeg i Landstinget havde Lejlighed til at oplyse, at allerede i Fjor Foraars, da Spørgsmaalet var fremme, fik jeg af Kultusministeren tilstillet en Fremstilling af, hvorledes Forholdene formentlig burde ordnes, naar man skulde naa en tilfredsstillende Afgørelse, en Fremstilling, der var udarbejdet i Kultusministeriet, og som Kultusministeren med sin Tilslutning gav mig, og hvor den paagældende Koncipist efter at have nævnt forskellige Udveje for en mere tilfredsstillende Ordning end den, der er nu, Udveje, han dog ikke anser for heldige, ender med at sige: „Som en Ordning, hvorved Formaalet: større Enhed formentlig kan opnaas uden de i det foregaaende nævnte Ulemper, skal anføres følgende: Det i Lov af 27. Maj 1908 § 2 omhandlede Embede som „administrerende Direktør“ omdannes og udvides saaledes, at ogsaa Kirke- og Skolevæsenet henlægges derunder, men — vel at mærke — saaledes, at Direktøren for disse Sagers Vedkommende sorterer ikke under Indenrigsministeriet, men under Kultusministeriet“. Naar selve den Mand i Kultusministeriet, der beskæftiger sig med de grønlandske Sager, foreslaar en

saadan Ordning, har jeg ikke haft nogen Betænelighed ved ogsaa at gaa med til den. Det er min Opfattelse og min Erfaring, at der ogsaa paa en Mængde Omraader vil blive truffet baade hurtigere og mere tilfredsstillende Afgørelser; naar det er een Mand, der har det under sig, een Mand, der i Kirke- og Skolespørgsmaal konfererer med Kultusministeren, i de øvrige med Indenrigsministeren, og altid har til Opgave, altid er interesseret i og forpligtet til at skaffe en Sag afgjort og altid kan skaffe den afgjort, medens Forholdet nu som Regel er, at inden en Afgørelse kan træffes, skal der korresponderes mellem Kultusministeriet og Indenrigsministeriet om Sagerne, og de skulle ogsaa passere om ad Provsten, saa man kan gøre Regning paa, at Spørgsmaalene aldrig afgøres samme Aar, de rejses, men tidligst Aaret efter. Naar det er en enkelt Mand, der har Sagerne, men han skal konferere ikke med een Minister, men med begge, kan man faa truffet en Afgørelse, som jeg ogsaa tror vil være mere heldbringende for de paagældende Forhold, end naar der skal korresponderes skriftligt mellem de to Ministerier. Men navnlig dette, at Kultusministeren og Kultusministeriets Embedsmænd, specielt den, der har beskæftiget sig med disse Sager, ligefrem har anbefalet overfor Indenrigsministeren den Ordning, der nu er vedtagen i Landstinget, har for mig været betryggende, og det ærede Medlem skal ikke være saa angstelig i den Henseende, at han kræver en nærmere Undersøgelse. I saa Henseende ere de Erfaringer, der ere opnaaede i Kultusministeriet og Indenrigsministeriet, sikkert tilstrækkelige til, at det ærede Medlem kan akkviescere ved, hvad hele Administrationen har anset for at være en tilfredsstillende Ordning.

Effersøe: Da man ønsker, at der skal ned sættes, og der ventelig vil blive nedsat et Udvalg, vil jeg udsætte min Deltagelse i Diskussionen til senere, hvilket jeg ogsaa i det hele anser for at være hensigtsmæssigst.

P. Munch: Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig imod en ny Kommission og i det hele mod en mere indgaaende Undersøgelse, før man traf en Beslutning. Han har dog ikke Ret, naar han siger, at det, hans Forslag i Fjor gik ud paa, ikke var en saadan grundig Undersøgelse, men derimod at udstyre en Mand med Myndighed til at gøre Prøver